

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

หลวงทำนุกิจราชภัฏ

พิมพ์เป็นที่ระลึกในงานประชุมเพลิงศพ

นางสาวพร้อม ณ นคร

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๑

พิมพ์ที่โรงพิมพ์อัมศรี

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

หลวงทำนุกิจราชภัฏ

พิมพ์เป็นที่ระลึกในงานประชุมเพลิงศพ

นางสาวพร้อม นนทร

ณเมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

พิมพ์ที่โรงพิมพ์อัมศรี

เลขห้อง 313

959 383

เลขหมู่ ๐๗ 359 ๗

A 11

เลขทะเบียน ๗.110011

คำนำ

หลวงทำนุนิกรราษฎร์ ประสงค์จะพิมพ์หนังสือเป็น
ที่ระลึกในงานประชุมเพลิงศพนางสาวพร้อม ณนกร
ธิดาพระยาบริรักษ์ภูเบศ (เอี่ยม ณนกร) ได้ขอให้
กรมศิลปากรช่วยเป็นธุระจัดเรื่อง กรมศิลปากรเห็น
ว่า ถ้าพิมพ์ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช จะเหมาะ
มาก ก็วยเป็นเรื่องเก่า ทันจะยัยชำรุดคร่ำคร่า
เป็นสมุดไทยขาว เส้นหมึกดำ อักษรไทยย่อ
ลบลือนหลายแห่ง สมควรพิมพ์ให้แพร่หลาย
สะดวกแก่การสอยสวนของนักประวัติศาสตร์ และ
เป็นการช่วยรักษาเรื่องราวสมัยโบราณไว้เป็นสมบัติ
แห่งชาติ ให้ยังยืนสืบไป จึงแนะนำให้พิมพ์
เรื่องน หลวงทำนุนิกรราษฎร์ก็ยินดี จัดพิมพ์ตาม
ควรแก่ความประสงค์

กรมศิลปากรขอโมทนาคุณ ที่เจ้าภาพบำเพ็ญ
เพื่อให้เป็นหิตานุหิตประโยชน์ ก็วยเจตนาอุทิศ

มณูญญานิสงส์แก่นางสาวพร้อม ผนคร ผู้วายชนม์
 ตลอดจนการที่หลวงทำนุการราษฎร พิมพ์ตำนาน
 เมืองนครศรีธรรมราช เป็นที่ระลึกสำคัญอีกเรื่อง
 หนึ่ง ซึ่งหวังว่าท่านที่ไกรยงจะสนใจโดยทั่วกัน

กรมศิลปากร

ป.ศ.

วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๑

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

อาทิเดิมเมืองหลวงชื่อเมืองนครบุรี พญาเสวย
ราชสมบัติชื่อท้าวโคศรีหาราช ผู้ครองเมืองเหนือ
มีพระราชบุตรคนหนึ่งชื่อเหมมาลา ยังมีเมืองแห่ง
หนึ่งฝ่ายทักษิณชื่อเมืองชนบุรี พญาผู้เสวยราชชื่อ
ท้าวอังกุตรราช ผู้เป็นอัครมเหสีชื่อนางจันทเทวี จึง
ท้าวอังกุตรราชก็มารบด้วยท้าวโคศรีหาราชซึ่งพระทันต-
ธาคู จึงพญาโคศรีหาราชก็ให้นางเหมมาลาแลเจ้า
อิน(*)กุมาร จึงเจ้าอินกุมารเอาพระทันตธาคูไป
ไว้ในเมืองลังกาทวีปไพน จึงนางเหมมาลาเอาพระ
ทันตธาคูห่อเกล้าชูคาทวารออกจากเมืองลงสเถาะจะไป
ลังกาทวีป สเถาะอับปางเจ้าสองพี่น้องเกินคันคง
พงไฟโร มาพบสบันละหาคชายุแก้วทะเลรอบ จึง
นางเหมมาลาเจ้าทนต์กุมารเอาพระทันตธาคูฝังไว้

(*) คันจะมับเขียน ทนณ

ฌทาคชาชนัน แล้วยางเหมมาลาเจ้าชนกุมาร
 ก็เข้าเฝ้าอยู่ลับ ยังมีพระมहाเดรพรหมเทพองค์
 หนึ่ง เชอจุ้แก่อรหันต์เหาะมานมัสการพระรัตนธาค
 จึงนางเหมมาลาแลเจ้าชนกุมารก็ถามพระมहाเดร
 พรหมเทพว่า เจ้ามาแห่งใดมาไหว้พระรัตนธาค จึง
 พระมहाเดรก็ว่าเรา^๕ลูกพระศธาคต เรา^๕ช่อมहाเดร
 พรหมเทพ ๆ ก็ว่าเราเห็นพระรัตนธาคเสด็จมา จึง
 เรามานมัสการแล พระมहाเดรก็ถามนางเหมมาลา
 เจ้าชนกุมาร ๆ ก็บอกว่าพญาอังกุตรราชมารบด้วย
 พญาโคศรัทธราชะซึ่งเอาพระรัตนธาค พญาอังกุ-
 ราชก็ขาดหัวข้างแก่พญาโคศรัทธราช ๆ ก็ให้เอาพระ
 รัตนธาคไปไว้ในเมืองลังกาทวีปพื้น จึงพระมहाเดร
 ว่ารับพระรัตนธาคไปยากง่ายประการใดให้รำลึกถึง
 เราเด็ก แลพระมहाเดรเสด็จไป นางเหมมาลา
 ก็ยกมือไหว้แล้ว เจ้าชนกุมาร ก็ยกมือไหว้ลาพระ
 มहाเดรแล้ว ก็เอาพระรัตนธาคห่อเกล้าชฎาท่าน

จะไปลังกาทวีป เมื่อถึงท่าตรึงก็ขอโดยสารลงสเภ
 ท่านไป ครั้นถึงกลางมหาสมุทรก็เกิดอศักรรย์
 นักหนาใช้สเภไปมิได้ จึงนายสเภกรมการคนงาน
 ตรึกกันว่า เอานางเหมมาลาแลเจ้าอนุกรมมาฆ่าเสีย
 จึงนางเหมมาลาเจ้าอนุกรมก็รำลึกถึงพระมหาเถร
 พรหมเทพๆก็มีศรัทธาเป็นพญาครุฑราช ใหญ่ประมาณ
 ๓๐๐๐ วาเสด็จมา จึง.....(ทันฉะยับลย)
จึงพระมหาเถรว่า.....กัวย
 นาคราชทั้งหลายขึ้นมามีอวยยังคมแก่พระทันตธาตุ
 ไซ้ จึงพระมหาเถรพรหมเทพ อภิธานายในกาลนั้นว่า
 สถานณทาคชายุทเลรอบนั้น ในถาอนาคตกาลไซ้
 เบื้องหน้า ยังมีพญาองค์หนึ่งชื่อพญาศรีธรรมโคกราช
 จะมาทั้งสถานณทาคชายุทเลรอบนั้น เป็น เมืองใหญ่
 ชื่อเมืองนครศรีธรรมราชมหานคร แลพญาองค์นั้น
 จะก่อพระเจดีย์องค์หนึ่งใหญ่เป็นพระมหาธาตุ สูง
 ๓๗ วา โดยพุทธทำนายแล จึงนางเหมมาลา

เจ้าชนกุมารไหว้พระมหาเถรว่า เจ้าผู้มีพระคุณจริง(๑)
แล้ว ใ้สเถาไปไ้ จึงพระมหาเถรก็เสด็จไปแล

อาทิตยเมืองหลวงยังมีพญานรบริวารราชานัน
ไ้ส่วยราชสุขเกษมเปรมประสา แต่นั้นมามีลูกชาย
๒ คน ๆ หนึ่งชื่อพญาเจตรราชท้าว นั้นอายุเื่อไ้
๑๐๐ ปี ถัดนั้นมาชื่อพญาเสนราชสมภารเหลือตรา
บุญหนักศักดิ์ใหญ่พันคณา เมืองนั้นมิกำแพง ๓ ชั้น
อิ้ม ๓ วันจึงรอบ ก็มีรูปนาคราช ๗ หัว ๗ หาง
ประกอบบนประตู มีเรือนหลวงมีพระธาตุ ๓๐ ยอด ๆ
ถมซ้ายขวาถางนั้น สูงสุด หมอก พระพุทธรูป
๕๐๐๐ องค์ ๆ หนึ่งมีอาพระคณาไ้ ยี่มะเมียก็
เกิดไ้ข้มบนทั้งพวกพล ครวนายักษ์รักกินคนตาย
วินาศ ก็หนีไ้ข้มบนรอก พญานั้นไ้บุญ ยังมียา
๔ คนชวนพญาทวิรักัน จึงพญาถ้ฟงยาทุกทั้ง ๔ นั้น
ไ้แต่่งสเถาแลเรื่อลงพากันหนีมาเขิน หาคชายแก้ว

ทะเลรอบข้างอยู่ อยู่มายังมีนายพราน ๘ คนไล่เนื้อ
 นายพราน ๘ คนก็กันคาง พงไพร ตลอดจนมาตะวันออก
 ได้ ๗ วัน มาพบหาคให้ญักว้างวิตามิมทะเลที่ ๆ
 รอบแล นายพรานคนหนึ่งชื่อนายพรหมสุริยได้แก้ว
 อันหนึ่งเท่าลูกหมากสง แลนายพรานก็กันคางทั้ง
 ๘ คนไปถึงพญา จึงนายพรานถวายแก้วนั้นแก่
 พญา ๆ ก็ให้ตั้งแก้วไว้ในท้องพระโรง แลพญาทริ
 วิกันถวายยาคุทั้ง ๔ แล้วยังให้แบ่งสเภาคณ ๑๐๐
 รัชคุณพระพุทธเจ้าแลก็ให้ไปขอคุในเมืองลังกา จึง
 ยาคุทั้ง ๔ คนก็แบ่งที่ภูมิลำเนาทั้ง ๒ ฝ่ายโพ้น แล
 พญาที่ใช้ให้ยาคุทั้ง ๔ คน แลคณ ๑๐๐ นั้น ให้ใช้
 สเภามาไปลังกาทวีปโพ้น จึงพญาลังกาให้เกาะกุม
 ยาคุทั้ง ๔ คนและคณ ๑๐๐ นั้นไว้ จึงยาคุผู้หนึ่ง
 ชื่อนางอรรชกเชื้อชาติภูมิลำเนาจิวิจก้วยพญาลังกา ๆ
 ก็ยืนคั่นกหนา แลพญาลังกาถามพงศาอรรชกว่า
 ยังมีเจ้าไทยฤาหามิได้แห่งเมืองโพ้นใด เราจะให้เจ้า

ไทยไปแล เล่าสนทนาให้พญาพัง เมื่อพระพุทธรเจ้า
 ยังแลสั่งสอนบุคคลทั้งหลาย พญาลังกาภักว่ายังมี
 เจ้าไทย ๒ พระองค์ก็วิวาทแก่กัน แลพญาลังกา
 ขอนุนโทษนั้นก็ให้แก่พญาๆก็ให้นิมนต์เจ้าไทยนั้นให้
 มาด้วยบายทั้ง ๔ นั้น จึงมหาพุทธรคำเพียรก็รับนิมนต์
 แล้ว มหาพุทธรคำเพียรก็ว่าจะอยู่ไฉน จะวิวาทแก่
 กันนัก จึงบายทั้ง ๔ ก็ให้แต่งสเภาแล้วก็รับมหา
 พุทธรคำเพียรมาถึงพญาศรีธรรมโคกราชราชา จึง
 บายทั้ง ๔ ก็เล่าข้อคั่นนั้นไปให้พญาพัง จึงมหาพุทธร
 คำเพียรก็เล่าสนทนาให้พญาพังแล้ว ๆ ก็ว่าแก่บาย
 ทั้ง ๔ คนนั้นว่าให้จัดเอาคนในช่องห้วยช่องเขานั้นแล
 พญาศรีธรรมโคกราชแลพญาพงศาภักษัตริย์แลบาย
 แลคนทั้งนั้น ก็ถวักกันจะตั้งเมืองแห่งหาคชายทะเล
 รอบโพ้น แล้วจะตั้งมฤคเจดีย์แลพระพุทธรูปไว้ให้
 ไหววันทนาในตำบลแห่งโพ้นตามพุทธรคำเพียรสนทนา
 ถึงพระทันต (อาตุ) พระพุทธรเจ้านั้นแล จะให้บาย

นำไปแห่งหาคชายทะเลรอบโพ้น จึงเกิดไข่มบนแก่
 คนทั้งหลายใหญ่่น้อยตายสิ้นเป็นอันมาก จึงพญาศรี
 ธรรมโคกราชแลพญาพงศ์ ก็ชักเจ้าไทยแลยาก
 แลรพลทั้ง.....คำสนทนาไปถึงณโคกหาคชาย
 ทะเลรอบนั้น

เมื่อมหาจักรราชได้..... ยืนพญาศรีธรรม
 โคกราชสร้างสถานลหาคชายนั้น เป็นกรุงเมืองชื่อ
 เมืองนครศรีธรรมราชมหานคร ผู้ธรรมเทศนา
 สังคเทวี จึงพญาศรีธรรมโคกราชแลพญาพงศ์
 กษัตริย์แลยากุตรวิวิทย์มหาพุทธเพียร ซึ่งจะทำอิฐ
 ปูนจะก่อพระมหาธาตุ จึงรู้ข่าวว่าพระสีหิงค์เสด็จออก
 แแต่เมืองลังกาก็ต้องน้ำทะเลมาแล ว่ามีผีเสื้อผิวยาย
 เจริญงามพิมทองความหลังรักมีพระ พุทธสีหิงค์ ๆ
 ลอยมาแจ้งเรียกชื่อเกาะขึ้นนี้ แล้วก็ขึ้นมาเห็นเกาะ
 แก้ว เจ้าไทยนั้น.....

ยังมีนักเทศผู้หนึ่งชื่อ พระราชสารพญามัธยมเทศ

พญาศรีธรรมโศกราชนั้นมีบุญมहिมานักหนา ผู้
 อัครมเหษีชื่อนางสนทมิตรา พญานี้มีนางสนม
 ๘๕๐๐๐ ในพระราชสารนั้นว่า ให้พญาศรี
 ธรรมโศกราชเมืองนครศรีธรรมราชก่อนพระมหาธาตุ
 องค์หนึ่ง สูง ๓๗ วา พญาศรีธรรมโศกราชนั้นก่อน
 พระมหาธาตุได้ ๘๕๐๐๐ พระองค์ พญาองค์นั้น
 รู้หลักสามารถแก่ขาลักขัย เจ้าไทยแลพบกิจธรรม
 ไชย พญาศรีธรรมโศกราชยินดีด้วยนักหนา เจ้า
 ไทยก็ให้สั่งสอนบายให้เรียนสวดมนต์ไหว้พระ ทั้ง ๕
 คนนั้น พญาให้เร่งการพระราชพิธีสวดมนต์
 เขตคามอาราม ทั้งหินแลตงอิฐก่อนฐานพระมหาธาตุ
 เจ้านั้นตามพระราชสารตามตริกันนั้น จึงมีสารวิสัย
 พญาศรีธรรมโศกก็ให้มาขอพระสารวิธิกธาตุ จะ
 บรรจุพระมหาธาตุเจ้านั้นแล จะบรรจุพระมหาธาตุ
 ทั้ง ๘๕๐๐๐ ยอดคนนั้นแล พญาศรีธรรมโศกราช
 เมืองนครก็เป็นทุกประหม่นนักหนา ว่าระกิดฉันใดแล

จะได้พระสารีริกธาตุนั้น จึงพญาให้อำมาตย์เอาทอง
เทาลูกฟักแขวนคอม้าขาวทั่วทั้งเมือง ถ้าผู้ใดรู้แห่ง
ที่สารีริกธาตุใด ก็ให้ทองแก่ผู้นั้น จึงอำมาตย์
กระทำตามพญาสั่งนั้นได้

ยังมีผู้เฒ่าคนหนึ่งอายุได้ประมาณ ๑๒๐ ปี ว่า
เมื่อช้ำยังน้อย พ่อช้ำยัง พ่อชำนำนาคเข้าไปชก
พระสารีริกธาตุอยู่นั้น ว่ามีผู้เอามาฝังไว้ในเมืองนคร
ศรีธรรมราชนี้ จึงอำมาตย์เอาผู้เฒ่านั้นไปทูลแก่
พญา ๆ ก็ให้ดูดูได้ จึงพบพระเจดีย์ใต้ดินมีภาพนตร์
ผิอออยู่จะเอาขึ้นมิได้ จึงพญาให้เป็นทุกประหลาดนักหนา
จึงพญาให้อำมาตย์เอาทองเทาลูกฟักนั้นแขวนคอ
ม้าขาวว่า ผู้ใดรู้แก่ภาพนตร์ใด ให้ทองแก่ผู้นั้น จึง
อำมาตย์กระทำตามพญาสั่งได้

ยังมีกะทาชายผู้หนึ่งเชี่ยวชาญนักหนา กะทาชาย
ว่าเมื่อพ่อช้ำยังได้ พ่อช้ำไปเรียนภาพนตร์ถึงเมือง
โรมวิสย เรียนแล้วพ่อช้ำได้กล่าวร่ำกับภักดิ์ไว้ในผ้ามีด

พ่อข้าขึ้นมาถึงเมืองแล้ว เถิดเมืองโรมวิสัย จงใช้
 ภาพยนตร์ตามมาตักคอพ่อข้าไป แลตำราซึ่งพ่อข้า
 สักไว้ในขานั้น ข้าได้เขียนไว้ตามตำรานั้น ยังอยู่
 แก่ข้าแล จึงอำมาตย์ก็ให้เอาทองเท่าลูกฟักนั้นให้แก่
 กะทาศาย จึงอำมาตย์ก็นำกะทาศายมาทูลแก่พญาฯ
 ก็ให้กะทาศายไปเก็บใบยาตามตำราซึ่งกะทาศายทูล
 นั้น จึงเก็บเอาใบยามาทอดใส่ภาพยนตร์ก็นั่งอยู่ จึง
 รั้นขึ้นไปเฝ้าพระอินทร์ พระอินทร์ก็ให้พระวิศณุ
 กรรมลงมาเอาพระสารีริกษาคุนั้นให้แก่พญาฯ ก็ให้
 พระสารีริกษาศูไปแก่พญาศรีธรรมโคกราช ก็บรรจ
 พระมหาธาตุทั้ง ๘๔๐๐๐ ยอดใน เมืองมัญยม เทศ
 ไพนตามพระราชสารมาขอนั้น จึงพระวิศณุกรรมก็
 ช่วยพญาทกแต่งก่อพระมหาธาตุซึ่งบรรจพระ สารีริก
 ษาคแล้วไว้ จึงพระวิศณุกรรมก็ขึ้นไปยังพระอินทรา
 ธิราชแล้ว

จึงพญาศรีธรรมโคกราชตรวักกันแล้ว ก็ให้สร้าง

เมืองชน ๑๒ นักษัตร บัชวคเมืองสายถือตราหน ๑
 ฆลเมืองทานถือตราวิ ๑ ขาลเมืองกระถันถันถือตรา
 เลือ ๑ เถาะเมืองประหังถือตรากระต่าย ๑ มะโรง
 เมืองไทรถือตรางูใหญ่ ๑ มะเส็งเมืองพัทลุงถือตรา
 งูเล็ก ๑ มะเมียบเมืองตรังถือตราม้า ๑ มะแมเมือง
 ชุมพรถือตราแพะ ๑ วอกเมืองบันไทยสมอถือตรา
 วานร ๑ ระกาเมืองสระบุรีถือตราไก่ ๑ จอเมือง
 ตะกั่วถึงถือตราสุนัข ๑ กุนเมืองกระถือตรา
 สุกกร ๑ เมือง ๑๒ นักษัตรหัวเมืองชนแก่เมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร แลพญาท้าวพระมหา
 ชาติสืบไปเส ไซ้ทำลงทั่วทั้งเมืองคนตาย เจ้าไทย
 แลนักเทศบาคุคนหนึ่งก็ตาย คนทั้งหลายก็ลงเรือน
 หนีใช้ร้าย จึงทำถักตามลงเรือพญา ๆ แลลูกเมีย
 แลผู้คนก็พินาศพิราลัยกันทั้งนาน
 เมื่อศักราช ๑๑๙๖ ขวมนั้น ยังมีพญาองค์
 หนึ่งชื่อพญาศรีไสยณรงค์ แต่ตะวันตกมาเสวยเมือง

นครศรีธรรมราช ผู้เป็นอัครมเหษีชื่อ (ละมัย
 ชาติ).....

.....
 สำเร็จแล้ว ท้าวอู่ทองยกพระหัตถ์ของชาวชนชว
 แต่เทียมแท่นศิลาไปถวายทักษิณเป็น แคนพระเจ้าศรี
 ธรรมโคกราช แต่เทียมแท่นศิลาไปถวายอุกรเป็น
 แคนท้าวอู่ทอง แลเศษโพธิสมภารของท้าวอู่ทอง
 พญาศรีธรรมโคกราช ไม่ทิ้งปวงกัแหวกออกควา
 นั้นแล ท้าวอู่ทองพญาศรีธรรมโคกราชหลั่งน้ำ
 ทักษิณเทก อธิษฐานเป็นพระญาติพระวงศ์กันสืบ
 ไป ถ้าสิ้นบุญพญาศรีธรรมโคกราชแล้ว เธอ
 ฝากพระนางพญาศรีธรรมโคกราช แลทั้งพญาจันทร์
 ภาณุ พญาพงศ์สุรหะณัณ้องทั้ง ๒ กว้ย แลพญา
 ศรีธรรมโคกราชว่าแก่ท้าวอู่ทอง ณเมืองของ
 ท่านโพ้นขัคสังโคข้างซึ่งหาไม่ ท้าวอู่ทองบอกว่า
 ขัคแต่หว่าย, แส้ม้า, คันขอ, เชือกขวน, พวนคร้อง แล

พญาศรีธรรมโศกราชว่าระจกให้เขาส่งทุกปี แล
 ท้าวอู่ทองว่าแก่พญาศรีธรรมโศกราช เมืองของท่าน
 ชักสิ่งใดเล่า แลพญาศรีธรรมโศกราชว่าชักแต่เกลือ
 อาณาประชาราษฎร์ไม่รู้ทำกิน แลท้าวอู่ทองว่าจง
 ให้ ลำเนาเข้ามาจะจกให้ออกไป จะไ้ทำบุญให้
 ท่าน แลพญาศรีธรรมโศกราชท้าวอู่ทองปราไส
 กันแลก็เสด็จกลับมายังเมืองทั้ง ๒ ฝ่าย แล
 ครั้นมาถึงเมืองนครศรีธรรมราช พญาศรีธรรม
 โศกราชให้เร่งคนทั้ง หลายให้ทำพระ มหาธาตุลงรัก
 ยักทองสำเร็จแล้ว กะเกณฑ์ให้หัวเมือง ๑๒
 นักษัตรทำพระห้อย แลพญาศรีธรรมโศกราช
 ก็ให้ทำพระไพฑูรย์ใหญ่ไพฑูรย์หลวง แลส่ง
 เครื่องบรรณาการ มี พระ ราช สารบอก ถวายให้ส่วน
 ไปถึงท้าวอู่ทอง ๆ ก็ให้ทอง มา ยัก พระ มหาธาตุ แล
 เกลือมาก้วย อยู่มานาน พญาศรีธรรมโศกราช
 ก็ถึงแก่กรรม

พระยาจันทรภาณุผู้^๕นี้้องเป็นพญาแทน แลบอก
 ชาวไปถึงท้าวอู่ทองๆก็ให้เครื่องไทยทานมาช่วยส่งการ
 พระศัพพญาศรีธรรมโคกราช แลพญาจันทรภาณุ
 เป็นพญาอยู่ได้ประมาณ ๗ ขวบ เกิดไฉยมบนลง
 ทั้งเมืองคนตายวินาศประไลย แลพญาจันทรภาณุ
 พญาพงศ์สุรา หะทวิวิกัน ทั่วย มทา เถร สัจจานุเทพ
 แล้ว พาครอบครัวลงเรือหนีไฉยมบน ไขกัตาม
 ลงเรือพญาๆลูกเมียก็ตายสิ้น พระมทาเถรสัจจานุ
 เทพก็ตาย เมืองนครก็ร้างเเทอยู่เป็นป่าร้างไว้มอยู่
 หึ่งนาน

อาทิเกมิ ว่าพระพนมทะเลศรีมเหศวรสักกิทรา
 จิราชกษัตริย์ พระยรรเชษฐาพระราชกุมาร อันเป็น
 พระเจ้าหลาน และพระกัลยาพระปู้ พระย่ำมา ท่านมา
 ตั้งอยู่เพ็ชรบุรี ท่านเอาพลมา ๓๓๐๐๐ ช้างพัง
 พลาย ๕๐๐ ม้า ๗๐๐ พลอันตามท่านมาเองนั้น
 ๕๔๐๐๐ ท่านก็รั้ววังเรือนหลวงหน้าพระถาน

เรือนชาวแม่พระสนม แล้วก็ให้ทำนาเกลือ แลท่าน
ก็ให้เอามาถวายแก่พระเจ้านุ พระเจ้าย่า ๆ ท่านก็ชวน
ชมหนักหนา ว่าพระหลานเรารู้หลักมีบุญญาอัน
ประเสริฐทุก ประการก็ยินดี แล้วก็แต่งเพลอันนั้น
ให้มาถึงพระหลาน ท่านให้ราชยาน, คานหาม, กลิ้ง
กลด, ชุมสาย, ทานตะวัน, รามร, รามรุ, พักโยก
ให้มาแก่พระหลานท่าน แล้วพระนุ พระย่าท่านก็
สั่งว่าแก่พระหลานท่าน จะไปตั้งแท่งโค ๆ ไสย ให้
บอกแก่พระนุ พระย่าท่านให้รู้ แลท่านให้ทำนาบาง
สะพานไค้ ๓๐๐ แล้วก็ตั้งอยู่ริมสมุทร ท่านก็
เสวยราชอยู่ในกรุงเพชรบุรีนั้นอยู่นาน

ยังมีสำเภาจีนซึกเข้ามาลำหนึ่ง แลชาวกรุงเพชร
บุรีแล่นำขุนล่ามเงินเขาเครื่องบรรณาการมาถวาย แก่
พระเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานฝังแก่พระเจ้าอยู่
หัว ๆ ก็ให้พระราชทานฝังแก่ขุนล่ามเงินเต็ม สำเภา
นั้น เขาไปถึงพระเจ้าร่มฟ้ากรุงจีน แลพระเจ้า

รมฟ้ากรุงจันทน์ชนมอินคินักหนา ว่าพระพนม
 ทะเลศรีมเห (ท) ราธิราช กษัตริย์ พระ บวรเชษฐา
 พระราชกุมาร เลิศมา ตั้งอยู่ริมสมุทรนี้ ควรเรา
 เณนางจันทรวเทวีศรีบาทราชบุตรีของสมุทรนี้ ให้
 เป็นพระธิดา มเหสี แก่ พระ บวรเชษฐาพระราชกุมาร
 เจ้ากรุงเพชรบุรี แลนางจันทรวเทวีศรีบาทราชบุตรี
 ศรีของสมุทรนี้ เป็นลูกนางจันทรวเทวีศรีบาทราชบุตรี
 สุวงศ์ นางเกิดในคอกหมากก็อยู่ เมืองจำปาธิเบก
 ไปเป็นพระมเหสีแก่ พระเจ้ารมฟ้ากรุงจันทน์ แลเกิด
 นางจันทรวเทวี ศรีบาทราชบุตรีศรี ของสมุทรนี้ แล
 พระเจ้ารมฟ้ากรุงจันทน์แต่งสำเภานั้นได้ ๑๙ ลำ แล้ว
 แต่ง นางจันทรวเทวี ศรี บาท ราชบุตรี ศรี ของสมุทรให้
 เขามาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวเป็นพระธิดา มเหสี แล
 พระเจ้ารมฟ้ากรุงจันทน์ก็ แต่ง เงิน ทอง ผ้า ผ่อน แพร
 พรวณ แลชาวแม่พระสนม แลหญิงชาย ให้ มาแก่
 นางจันทรวเทวี ศรี บาท ราชบุตรี ศรี ของ สมุทรนี้ได้

๗๕๐๐ ให้ ชุนล่ามเงินถอมมาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัว
 แลพระเจ้าอยู่หัวก็อภิเษก นางจันทร์ เทวีศรี ขาทราช
 บุตรีศรีทองสมุทรเป็นอัครมเหสี แก่สมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัว แลพระเจ้าอยู่หัวก็แต่งตั้งอำมาตย์พรหมมาศ
 พินิตทาน ท่านก็ให้ ชุนกำแหงพรหมราชฯไชย
 เจ้าเมืองสุพรรณพิท ให้พระสนมมาเป็นนางเมือง
 แลเจ้าศรี ให้ เป็น พระ พี่เลี้ยง ท่าน ๆ ก็ให้กิน เมือง
 แพรก แลเจ้าศรีราชานันต์แก่ลัวหาญ ท่านก็ให้
 ทหารไปอยู่สร้างเมืองทุกเมือง แลท่านให้ทหาร
 ไปนั้น เมืองทุกเมือง แลพระเจ้าอยู่หัวก็มีพระ
 ราชกุมาร ๓๐ มีพระราชบุตรี ๓๐ แลพระพนมบัว
 แลนางสะเคียงทองบอกไว้ เกิมเจ้าเลี้ยงเกล้าเลี้ยง
 หัวมาเท่ายกันมาแล อันเป็นเจ้าแก่เกล้าแก่หัวนสืบ
 ไปเมื่อหน้าใส คงสุกทั่วพระจันทร์พระอาทิตย์ พระ
 จันทร์พระอาทิตย์ก็หายไปใช้ เจ้าก็หายด้วย อันจะ

ไต้เป็นใหญ่ใส เพราะรัตนการเจ้าแลอันจะเป็นแทน
 สืบไปเหล่านั่นแล แลพระเจ้าอยู่หัวประทานให้พระ
 พนมวังแลนางสะเกียงทองออกไปสร้างเมืองนครคอน
 พระ แลท่านให้พล ๗๐๐ แยก ๕๐ ช้าง ๓ ม้า ๒
 มาประทานให้แก่พระพนมวังแลนางสะเกียงทอง อยู่
 ในเมืองนครคอนพระนั้นจงซาก แลมีลูกหลานให้
 อยู่กินเมืองมีญาติกาหญิงชายใส ให้ถวายเป็นเจ้ามา
 เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว แลเมืองแห่งใด ๆ เป็นเมืองขึ้น
 ใส พระพนมวังแลนางสะเกียงทองแต่งตั้งนั้นให้
 ไปเป็นเจ้าเมืองนั้นอยู่ จงทุกเมืองนั้น ให้มาขึ้นใน
 เมืองนครคอนพระเป็นส่วยทอง แลให้ไต้ห้ำฟ้าเขียว
 ฅบ้านเมืองไกล พระพนมวังแลนางสะเกียงทองใส
 เป็นธุระสร้างบ้านเมือง แล พระ มหา ราช ฤๅ ฤๅ ฤๅ ฤๅ ฤๅ
 แลให้เจ้าศรีราชาผู้ถูกพระ พนมวัง แลนาง สะเกียง
 ทองเข้ามาเอาแก้วสำหรับขอกพระเจ้านั้นแลทองออก
 ไป แลพระเจ้าอยู่หัวสั่งให้สร้างบ้านเป็นนางทุก

คำยล ให้ข้าวก่แก่คนอันอยู่ ณ ขาให้ออกมาทำไ
 หนาแลอยู่ เป็นที่ถันถาน บ้านที่อยู่ให้มิช่อมคำยล
 แลให้พระพนมวังกฎหมายไว้ ให้เจ้าศรีราชาเขา
 เข้ามาไหว้พระเจ้าอยู่หัวจงชัยทราบ แลพระเจ้า
 อยู่หัวสั่งเท่านั้น แลพระพนมวังแลนางสะเคียง
 ของแลศรีราชา กราบลาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสั่ง
 เท่านั้น แลให้มีคักราชตั้งไว้ คักราช ๑๕๘๘ ปี
 มะเมียศกนักษัตร

เมื่อพระพนมวังแลนางสะเคียงของแลศรีราชา
 ออกมาสร้างเมืองนครคอนพระนั้น แลพระพนมวัง
 แลนางสะเคียงของก็มาตั้งบ้านอยู่จงสระอยู่นอกเมือง
 นครคอนพระ สร้างป่าเป็นนา สร้างนาทุ่งเขน สร้าง
 นาท่าทอง สร้างนาไชยคราม สร้างนากระนอม สร้าง
 นาสะเพียง สร้างนากระชน สร้างนาคลอง แล
 ให้นายรัตนายราชนายเขี้ยวไปอยู่สร้างนาเมืองไชยา
 สามัคคีตาขุนศรีพลแลนางอาม นายโฮ นายพรหม

สอง^{ห้า}นาคา^{ห้า}ขุนเทพให้ไปสร้างเมืองชุมพร นายครันายไธ
 สอง^{ห้า}นาคา^{ห้า}ขุนเทพอยู่สร้างนาบางสะพาน นายยอกอยู่
 สร้างนาเวียงสระ แลในเมืองนครคอนพระนั้นผู้ร้าย
 ฆ่าคนตายมากนักหนา แลคนทั้งหลายก็หนี
 ออกจากเมืองนครคอนพระเข้าอยู่ในเขา แลพระ
 พนมวังแลนางสระเคียงทองมีลูก ๓ คน เจ้าศรีราชา ๑
 เจ้าสนทรา ๑ เจ้ากุมาร ๑ แลเจ้าศรีราชาเอา
 นางสนทธานพระพนมวังเป็นเมีย จึงไปสร้างนาใน
 เมืองสระเกลา แลเจ้ากุมารเอานางจันทร์ทธาน
 พระพนมวังขอเป็นเมีย อยู่ตำบลท่าละหมอท่าทอง
 สร้างนาทุ่งเอน แลเจ้าสนทราไปอินทราชาขอเอา
 เป็นเมียตั้งบ้านแทยทะเลตระหนอม สร้างนาศรีขิน
 สร้างนาสระเพิง แลกระนอม แลสร้างทั้งนั้น แล
 เมืองอะลองไธให้นายเชียงแสนอยู่ ไซยครามให้
 นายมงคลอยู่ ๒^{ห้า}นทธานางสระเคียงทอง คำเพ็ชร ๑
 นางแก้ว ๑ นางอ่อน ๑ ๓^{ห้า}นทธานางสระเคียงทอง

นางราช ๑ นางศรี ๑ นางแก่น ๑ นางพระภู ๑.
นางเพชร ๑ นางเทศ ๑ นางบุญทอง ๑ นาง
ประภาวดี ๑ (รวม) ๘ คนนี้หลานพระพนมวัง

นายแสน ๑ นายแก้ว ๑ นายศรีไทย ๑ นาย
ชาก ๑ นายเทพ ๑ นายศรีจันทร์ ๑ นายอยู่ ๑
นายไสย ๑ นายสาม ๑ นายชนะ ๑ นายวังเมือง ๑
นายอิน ๑ นายศรี ๑ นายโคก ๑ นายวิค ๑
ทั้งนี้หลานนางสะเคียงทอง ผู้มีชื่อทั้งนี้ยอมเป็น
ทาสทาสทาสไป ให้ลูกหลานเอาชื่อผู้เฒ่า
ผู้แก่ลงทางนี้มาขึ้นชื่อ เรียกเอาชื่อผู้เฒ่าผู้แก่ทั้งนี้
ให้รู้จักเดิมนั้น

นางกรุงเมืองน้องพระพนมวัง นางจันทราทอง
นางพะทอง นางพานทอง หลานพระพนมวัง
นางกรุงเมืองแม่เจ้าจันทกุมาร นางเลาทอง แม่เจ้ากุ
นางพานทองแม่เจ้าอยู่ นางแก้ว นางหง นางอยู่ผอง
น้องนางสะเคียงทอง นางสุก นางคำ นางคำ

นางทองทอง นางแก้ว น้านางสะเคียงทอง นางบุญ
นางอ่อน นางสุภัทรา นางเกลี้ยง นางแย้ม น้า
พระพนมวัง นางทอง นางเรือง นางรักเมือง หลาน
นางสะเคียงทอง เกิดในบ้านงสรนั้นแล ให้ลูกหลาน
ผู้หญิงเขาช้อยายทวดทั้งนี้ เขาชื่อผู้เฒ่าผู้แก่ทั้งนี้
ไว้ให้รู้จักเกิมนั้นแล

พระเจ้าอยู่หัว พระบาทเสด็จนฤพาน เหาพระศพ
พระธาตุเสด็จสถานวัดวาแห่งใดๆ ให้ญาติพี่น้องแบ่ง
กันออกไปอยู่รักษาพระธาตุเป็นข้าวัดแห่งนั้น แลขอ
ถวายพระราชกุศลทุกๆ องค์เจ้า ถ้ามีลูกหลานหญิง
ชาย ก็ให้แบ่งกันเข้าไปถวายเป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว
ทุกขณะอย่าให้ขาดเลย พระพนมวังนางสะเคียงทอง
บอกว่าไว้เท่านั้นแล

พระพนมวังนางสะเคียงทองแต่งเรือ ๔ ลำให้แก้ว
แขก ให้ไปเป็นเจ้าแม่เมืองแขกทุกเมือง แล
พระพนมวังนางสะเคียงทอง ให้เธอมากินเมืองฉันท

ให้ชื้อราชาประหมัก เจมระบเมียบหนึ่ง เจระวังสาให้
 ไปกินเมืองจะนะเทพา ให้ชื้อราชาระวัง เจลาบ
 เมียบหนึ่ง เจสุมาให้กินเมืองปาหัง ให้ชื้อชารา
 ประเมสรา เจสุมาเมียบหนึ่ง เจศรีสุททราให้ ไปกิน
 เมืองตานี ให้ชื้อราชาฤทธิทวา แะศรีเคเมียบหนึ่ง
 เจอะเสนให้ไปกินเมืองสาบ ให้ชื้อราชาศรีสุททาน
 เจะสาถิเมียบหนึ่ง เจสางให้ไปกินเมืองพัทลุง ให้
 ชื้อราชาพาหะระยุ เจศรีกาญิงเมียบหนึ่ง เจลิเท
 ประวังสาให้ ไปกินเมืองไทร ให้ชื้อราชาพิติมัน
 เจเปราะเมียบหนึ่ง เจสางให้ไปกินละงู ให้ชื้อ
 ราชาบุรา เจลาคานาญิงเมียบหนึ่ง เจศรีสะหลับ
 ให้ ไปกินเมืองงอแง ให้ชื้อราชาอะยุ เจปะวาสเมียบ
 หนึ่ง เจนาวาให้ไปกินเมืองพลู ให้ชื้อราชาปะเสน
 เจปารูเมียบหนึ่ง ส่งเบี้ยยละตามเกวียนสารา

แต่ง แชกกิน เมือง ไล่ พระพนมวังแลนาง
 สะเกียงทองให้ ผูกส่วยทองปีละ ๑๐ ตำลึงทองทุก

เมืองแฉะ พระพนมวังนางสะเคียงทองตั้งบ้านอยู่ณสระ
 แฉะ แต่ง แฉกไป เป็นเจ้าเมืองนั้น เจสะทาปา
 เกล็ดลิมา ๒ นั้นเป็นทนายใช้ให้เรียกส่วยทองทุก
 เมืองแฉะ ราชารังให้ไปอยู่เมืองไซยานั้น แฉะเคว้เท
 เมืองยังบอกไว้ให้รู้ เติมนั้นแฉะว่าอันใส่ไว้ ณที่นั้น
 ขอมผีอยู่ณกะปลอกทุ่งบ้านนั้นแฉะ พระพนมวัง
 นางสะเคียงทองแต่งแฉกให้ไปเป็นเจ้าเมืองทุกเมือง
 อยู่ณ้อยหนึ่ง พระพนมวังตาย

เจ้าศรีราชามาแต่เมืองสะอูเลาแต่งการศพพระ
 พนมวังแล้วสับ รับเอาธาตุขึ้นไปไว้ในตำบลดนเขา
 อัคริกัน แล้วก่อพระเจดีย์ไว้ เอาธาตุบรรจุไว้ในถ้ำ
 นั้น แฉะไว้พันวังให้อยู่รักษาธาตุนี้ เจ้าศรีราชา
 ทำบุญให้ท่านณที่พระนั่ง แฉะเรียกชื่อพระนั่งท่านนั้นแฉะ
 เจ้าศรีราชาให้ยกกฎหมายเอาชื่อแฉกซึ่งให้ไปกิน
 เมืองเป็นเจ้าเมืองทุกเมือง แฉะกฎหมายเอาตำบลดน
 ตำบลดเมืองแฉะไว้หนา แฉะคนมากน้อยในเมืองนคร
 ทอนพระ แฉะกวาราอารามทุกตำบลด แฉะพระมหาธาตุ

ซึ่งยังไม่มีเวลานั้น เข้ามาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวฯ
 ใต้ ๆ ถิ่นคันทนา พระเจ้าอยู่หัวตรัสว่ารัตนการ
 เจ้าได้ จะให้ครองสมบัติแทนสืบไป แลเจ้าศรีราชา
 กราบบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์ ทูล
 ว่าทั้งบ้านเมืองสร้างข้าเป็นนา ทั้งบ้านดินถ่านข้าว
 คนทั้งหลายทำไร่นา แลแล้วแต่งแขกไปกินเมืองแล้ว
 แลคนในเมืองนครคอนพระนั้นน้อยนัก แลแล้วเจ้า
 ศรีราชากราบทูลพระกรุณาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัวว่า พระพนมวังตายแล้ว แลพระเจ้าอยู่หัว
 มีพระกรุณาปราณีพระพนมวัง พระเจ้าอยู่หัวทั้ง ๒
 พระองค์มีพระกรุณาแก่เจ้าศรีราชา ประทานให้ชื่อ
 เป็นพญาศรีธรรมโคกราช สุรินทราชาสุรวงศ์
 อธิปัตติ ศรีวิชัยเดียร อภัยพิริยปรากฏกรมพาหุ เจ้า
 พญานครศรีธรรมราชมหานคร นางสนได้ พระ
 ราชทานให้ชื่อนางจันทรเทวีศรีรัตนดารา นางเมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร พระเจ้าอยู่หัวมีพระราช
 ทาน ให้เงิน แก่พญาศรีธรรมโคกราชมหานครพัน

คำสั่ง พญาศรีธรรมโคกราชก็ทูลพระกรุณาว่า
 เมืองท่าทองใต้ให้ลำฟ้าเซียวนยากเงินทอง ข้าพระเจ้า
 พระบาทอยู่หัว จะขอทำเงินเล็กบีกตราเงินไม่ประจำ
 แทนไปเมื่อหน้า แลพระเจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาให้
 ทำเงินเล็กบีกตราประจำแทนไปเมื่อหน้า แลพระเจ้า
 อยู่หัว เร่งพญา ศรีธรรมโคกราช ให้ ออกไปตั้ง บ้าน
 เมืองให้สำเร็จ ก็เร่งให้แต่งพระมหาธาตุให้แล้วเสร็จ
 ตั้งบ้านทุกตำบล แลประมวณผู้คนเข้าอยู่ในเมือง
 นครศรีธรรมราชนั้น อันบ้านที่ทรงตั้งนั้นให้พระยา
 อยู่ครองเมืองนั้น พระเจ้าอยู่หัวสั่งแล้วเท่านั้น
 พญาศรี ธรรมโคกราช นางจันทร์เทวีศรีรัตนฉายา
 กราบบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้ง ๒ พระองค์ลาออก
 มาเมืองนครศรีธรรมราชได้ พญาศรีธรรมโคกราช
 ให้ พันวิหมันตั้งบ้านตั้งบ้านอยู่รุ่งระรักษาธาตุพระ
 พนมวังอยู่ในถ้ำซึ่งก่อบรรพธาตุนั้นแลญาติกาทั้งปวง
 แลลูกหลานพระพนมวังนางสะเคียงทองได้ พระยา
 ไว้ให้อยู่นางสนมรา เจ้าอินทราชกุมารก็แจกกันณ

บ้านจุงสะ ให้อยู่ท่าทอง ให้อยู่ไชยคราม ให้อยู่กระหนอม ให้อยู่กระชน ให้อยู่อะลอง ให้อยู่ทุ่งหลวง ให้อยู่ไชยา ให้อยู่ชุมพร ให้อยู่กระ ให้อยู่บางตะพาน ให้อยู่คูหา แลแต่งให้พญาภ ยก ช้างม้าวัวพลเข้าไปตั้งอยู่ในเมืองนครศรีธรรมราช แลพญาให้สร้างป่าเป็นนา แลทำอิฐแต่งพระเจ้าแลสถานอารามอันตรธานนั้นแล

พระยาให้ทำนาคอนแล้วแลแต่งคนให้ไปตั้งบ้านสร้างป่าเป็นนาทุกตำบล พญาให้แต่งพระไพฑารหลวงก่อน แล้วแลให้แต่งวัดพระเคิม แลให้แต่งสระบางแก้ว แลให้ขุดพูนถนนแล้วแต่งวัดเสมาเมืองแล้ว แลพญาให้แต่งนายมนเอาคนไปสร้างป่าเป็นนาในตำบลพระเจ้าแดงชฌาย ให้นายหมั่นคงไปสร้างป่าเป็นนาคำบลพนัง ให้นายสามบุริวัค นายพรฤาไชย นายสิ่วังไต้ เอาคนไปสร้างป่าเป็นนา คำบลพณิง ปลกต่อพนังตรา ให้นายศรีเมือง นายปรัชญา...วัค

เอาคนไปสร้างป่าเป็นนา ตำบลหนองไผ่ นาลึก
คลองกะโโคน ท่อขม้าย ไกลวัดค่านหลวง ให้
นายเถี่ยนแก้ว ๑ เถี่ยนสาม ๑ เถี่ยนร้อย ๑
เถี่ยนลา ๑ ให้อยู่รักษาพระแล

สร้างนาหนองไผ่ นาลึก ให้พันพรหมเอา
คนไปสร้างป่าเป็นนาค่ายลปากช่อง คำนเถื่อน ให้
นายฉุยอกเมืองเอาคนไปสร้างป่าเป็นนาค่ายลกระ ให้
นายฮายเจ้าป่า เอาคนไปสร้างป่าเป็นนา อยู่รักษา
พระในวัดพระนั่งตรา ให้นายโคตเอาคนไปสร้างป่า
เป็นนา สทงกระขานไกล ให้นายหอมเอาคนไป
สร้างป่าเป็นนา ตำบลปราน ๑ ให้นายขุเอาคน
ไปสร้างป่าเป็นนา ตำบลละลานสะเถา ๑ ให้นาย
พรหมจิว เอาคนไปสร้างป่าเป็นนา ตำบลกั๊แรง ๑
ให้นายสาคร เอาคนไปสร้างป่าเป็นนา ตำบล
สนนทระเล ๑ ให้นายศรีทอง เอาคนไปสร้างป่า
เป็นนา ตำบลยางราก ๑ ให้นายจัน นายพรหมไชย

นายเทพ ทั้งบ้านอยู่ตำบลเจ้าเหล็กรักษาพระโคก
 ในพระธโปพระอยู่ใกล้เขื่อนนั้น ให้นายอิน นาย
 อรรณราช ทั้งบ้านอยู่ตำบล.....๑ ให้นายใส
 นายแก้ว ทั้งบ้านอยู่กรุงชิง ๑ ให้นายสาม
 นายไกร ทั้งบ้านอยู่ตำบลนาพ สร้างป่าเป็นนา ๑
 ให้นายคง นายสง สร้างป่าเป็นนา ๑ ตำบลพระทิง
 วัด ๑ ให้นายไชย นายจัน เขาคนไปสร้างป่าเป็น
 นาตำบลกระแต๊ะ ๑ แลพระพุทธเจ้าอยู่บนเขา
 พระเจ้าอยู่ในถ้ำ ให้นายง้อ นายทองอยู่รักษา
 พระ สร้างวัดกระแต๊ะ สร้างพระไพหาร สร้างนา ๑
 ให้นายโสม นายศรี ทำพระในถ้ำเขานั้น ให
 นายราช นายราม นายญอก นายศรี สร้าง
 พระไพหารนั้น แลให้นายทองศรี เก้าไกร เก้าหอม
 อยู่จำเภาะ สร้างป่าเป็นนา ผูกหวายส่วยสะเคียง
 ให้นายหอมนายราชเสนาหา เขาคนไปสร้างป่าเป็นนา
 ตำบลสะนังพะแนะ ๑ ให้นายอิน นายขุน นายใส
 นายราช ทำวัดกบปลองทุลึงดิก

ครั้นแต่งให้คนสร้างบ้านทำนาแล้ว พญาภิไธย
 ทำพระมหาธาตุ ไปคนในเมืองญีทน เมืองยั้ง
 เมืองกทลันตัน เมืองพร เมืองอแจ เมืองจนะเรพา
 เมืองสาย เมืองตาน เมืองตะรุ เมืองไชร เมืองตรัง
 เมืองไชยา เมืองสระอุเลา เมืองชุมพร เมือง
 บางสะพาน ให้ช่วยทำพระมหาธาตุณเมืองนคร
 ศรีธรรมราชแล้วเสร็จได้ พญาศรีธรรมโคกราช
 แต่งเครื่องบรรณาการเข้ามาถวาย แลพระเจ้าอยู่หัว
 เสด็จออกไปไล่ช้างสำคัญใน ตำบล บาง สะพานได้
 พญา ศรี ธรรม โคก ราชก็กราบพระ บาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่าแต่งบ้านเมืองทั้งนั้น แล
 เมืองนครศรีธรรมราชเสร็จแล้ว ทำมหาธาตุใส่ราก
 แล้ว ขอถวายพระราชกุศลแก่พระเจ้าอยู่หัว เป็น
 อันเสร็จ พระ เจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาพญาศรี
 ธรรมโคกราชฯ กราบทูลพระกรุณาขอถวายสามชาย
 สามหญิง แลพน ๑๐๐ พักพวกสามชายสามหญิง

เฉลยเอาลูกหลานสามชายสามหญิงเป็นเจ้าหัวพัน
 สิบสองหัวปากหัวสิบนั้นทั้งนี้ไว้คนหนึ่ง ขอลถวาย
 สัตย์สามชายสามหญิง เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว ทูล
 บังคมสืบไปเมื่อนั้น พระเจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาให้
 พจนพระคลังกฎหมายซื้อสามชายสามหญิง ไว้ให้รู้
 จักชื่อ แล้วให้เรียกชื่อสามชายสามหญิงสืบกันไป
 เมื่อนั้นแล

นายอยู่ น้องพญาศรีธรรมโคกราช เมียชื่อ
 นางแก้ว นายบุญ นายบุญ ๒ นหลานพญาศรี
 ธรรมโคกราช นายบุญ เมียชื่อนางคำ นายบุญ เมีย
 ชื่อนางคำเพชร กฎหมายซื้อสามชายสามหญิง
 สามใจแล

พญาศรีธรรมโคกราช กราบทูลพระกรุณา
 ว่า ข้าพระเจ้าอยู่หัว นายบุญได้มีญาติลูกหลาน
 สืบได้ เมื่อนั้นได้ ขอลพระทานถวายลูกหลาน
 หญิงชายเป็นข้าทูลพระบังคมพระเจ้าอยู่หัว ขอ

พระทานเป็นข้าพระข้าวก ข้าพระถือสร้างพระราช
 กุศลถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า ข้าพเจ้า
 นายอยู่ได้ มีลูกหลานสืบไปเมื่อหน้า ขอพระทานทำ
 ข้างถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า ข้าพเจ้า
 นายอยู่ได้ มีลูกหลานสืบไป ขอพระทานถวาย
 เป็นอาษาพระเจ้าอยู่หัวแต่ขึ้นไปเมื่อหน้า ขอพระเจ้า
 อยู่หัวมีพระกรุณาแก่สัตว์ผู้ยาก ข้าพระเจ้าอยู่หัว
 ขอทูลพระบิณฑุ พระเจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาว่า สาม
 ชายสามหญิง ซึ่งพญาศรีธรรมโคกราชถวายนั้น ให้
 ไว้แก่พญาศรีธรรมโคกราชนั้นก่อน เมื่อใดมี
 ราชการสิ่งใดๆไปเมื่อหน้าได้ ให้สามชายสามหญิง
 กราบพระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอถวายนางจันทร์เทวี
 พระราชบุตรผู้หลานเป็นแม่นแล้ว ก็ลาพระเจ้าอยู่หัว
 ออกมาเมืองนครศรีธรรมราชได้

พญาศรีธรรมโคกราชถึงแก่กรรมแล พระเจ้า
 อยู่หัวให้นายอู นายอู นายอยู่ เข้ามากราบ

พระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอผูกส่วยเงินค่าสิ่ง บาท
สิ่ง ฎกันขึ้นพระคลังหลวงแล

ข้าพระเจ้าอยู่หัวสามชายสามหญิง ขอเป็น งาน
หนึ่ง ทั้งพลร้อยหนึ่งเป็นงานส่วยแลทส่วย ซึ่ง
พระเจ้าอยู่หัวในจังหวัดเมืองนครศรีธรรมราช พระ
เจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาให้ผูกส่วยเงิน ค่าสิ่งบาทสิ่ง
ฎกันขึ้นพระคลังหลวง ให้พขุนพระคลังกฎหมาย
ไว้ว่า แค้นไปเมื่อนำ ให้ผูกส่วยอย่าให้ขาด อย่า
ชำระ แลปรำมუნชาวส่วย ๑๐๐ คนอย่าให้แตกฉาน
นายอู นายอยู่ ให้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ผูก
ส่วยขึ้นพระคลังหลวงทุกปี

แลนายญอกแก้วได้ ให้ถือชาวเชิงกุกิทั้งปวง
มาขึ้นในพระนครทุกเจ้าคณะ แลนายสมิงคโต
พรมมา ซึ่งเสียเรือ แลมาอยู่ในเมืองนคร แล
ให้นางพทองเป็นเมีย ให้เป็นผวารอริยพงศ์ อยู่
รักษาพระมหาธาตุในเมืองนครแล

นายอู นายกุ นายอู่ ก็เฝ้าช่วยมาผูกขึ้น
ณพระคลังหลวง แลกราบพระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ลาออกมาเมืองนคร

อยู่ไม่นานมาชาวส่วยแตกฉานสัศพรัก นายอูก็
เข้ามากราบทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า ชาว
ส่วยแตกฉานสัศพรักแลส่วยชำระก พระเจ้าอยู่หัว
มีพระกรุณาแก่นายอู พระราชทานให้เอาหมื่น^(๑)
สิทธอมราช ข้าหลวงพระทานให้ซื้อหมื่นสุโขใจแมน
เอาหมื่นจงข้าหลวง พระทานให้ซื้อหมื่นแสนใจ
ซื้อ ทั้งสองนี้พระทานให้คายของคนละเล่ม ถือว่า
นำเป็นนายคายหลวง พระทานให้ออกไปด้วยนายอู
อยู่เป็นอันขาดในเมืองนครศรีธรรมราช เวียกเงิน
ส่วยสาอากร แลส่วยแก่พลสามชายสามหญิง แล
ให้รู้จักลูกหลานนายอู นายกุ นายอู่ ซึ่งจะแทน
ตนไปเมื่อหน้า หมื่นสุโขใจแมน หมื่นแสนใจซื้อ
นายอู กราบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็ลาออก

(๑) ตรงกับ หมื่น

มาเมืองนครศรีธรรมราช จักส่งสมุขารช่วยประมุข
ไว้แล้ว แล همینสุคใจแมน همینแสนใจซื่อ แล
รามผู้ลูกนายอู แลนายเก๋า ถือเงินส่วยกัวย همین
สุคใจแมน همینแสนใจซื่อ ขึ้นฉพระคลังหลวงแล้ว
ได้ พจนพระคลังนำนายรามซึ่งเข้ามารายพระบาท
พระเจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่า ข้าพระพุทธเจ้า นาย
รามผู้ลูกนายอู ข้าพระเจ้าอยู่หัว ๆ มีพระกรุณาพระ
ทานให้ซื่อแก่นายราม ซื่อ همینศรีจอมรัก เจ้าเมือง
นครศรีธรรมราช แล همینศรีจอมรักเจ้าเมืองนคร
แล همینสุคใจแมน همینแสนใจซื่อ กรายพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถวายบังคมลาออกมาเมือง
นครศรีธรรมราช

همینศรีจอมรัก เอนางบนกอง หลานนายอู
เป็นเมีย อยู่ นานมาเกิดลูกหญิงผู้หนึ่ง ซื่อนางเออช
แลพระหลานเป็นพระยา แลซึ่งอยู่ เมืองตานสะกา
มาขอเอนางเออชเป็นเมีย ก็เกิดลูก ๗ คน

หนึ่งชื่อเจ้าอุ เจ้าภู เจ้าอยู่ บอกไว้ว่า ชุน
 แสนหลานพญาศรีธรรมโคกราช ถวายไว้ให้
 ทายต่างเจ้าสองคน นางคงราชแม่หนึ่ง นางอน
 ท้าวแม่หนึ่ง ชุนแสนแต่งนายอินทรพงศ์เข้าไปถวาย
 เป็นทายต่างพระเจ้ายู่หัว ๆ มีพระกรุณาพระทานชื่อ
 ให้นายอินทรพงศ์เป็นหมื่นแสนสอยดาว แล้วพระ
 เจ้ายู่หัวทรงช้างจะชนด้วยช้างเถื่อนได้ หมื่นแสน
 สอยดาวกราบทูลพระกรุณาว่า ช้างเถื่อนนั้นใหญ่
 นัก แลทรงพระกรุณา พระเจ้ายู่หัวมีฟังหมื่นแสน
 สอยดาว จะชนด้วยเถื่อน หมื่นแสนสอยดาวแล่น
 เข้าไปหาช้างเถื่อนให้แทง หมื่นแสนสอยดาวตาย
 ชื่อว่าทายต่างเจ้า ถ้าพระเจ้ายู่หัวเสด็จแห่งใด ๆ
 แลเห็นมิชอบตามบุรพประเพณีแต่ก่อนได้ หมื่น
 แสนสอยดาวกราบทูลพระกรุณา ถ้าพระเจ้ายู่หัว
 มีฟัง หมื่นแสนสอยดาวเห็นผิดประเพณีได้ หมื่น
 แสนสอยดาวกราบทูลพระกรุณาแล หมื่นแสนสอย

ดาวเขาประเพณีแต่ก่อนพิจารณาแล้วแก่สารทุกชั้น
 เอง พระเจ้าอยู่หัวทรงช้างนำทรงยืนจะคล่องเถื่อน
 แล้วเสด็จลงเรือพระที่นั่งชักช้าง แลเสด็จประภาษ
 กลางคน ขอบุทธกรุณามีฟังได้ เหมือนแสนสอยดาววัย
 พระราชาชาตญาตวาชวิต ขออาษาจนสิ้นพิพิธแล

เจ้าอุ เจ้าก เจ้าอยู่ บอกไว้ ว่าพระพนมวัง
 แลนางสระเคียงทองทั้งบ้านอยู่กรุงสระนั้น ให้หา
 พยกันไม้ไผ่ แลต้นแซกติดกัน ท่านมีสิ่งของอยู่
 ใต้ต้นไผ่แลต้นแซะนั้น ช้านานแล้ว และมีพยกัน
 แซะต้นไผ่นั้นเลย ถ้าพี่น้องลูกหลานพยกันไผ่ต้น
 แซะนั้นโต ให้หาเครื่องบูชาเทพารักษ์งค่านัย ให้
 ชุกเอาเถิก สิ่งนั้นให้เอาถวายเป็นเครื่องประ คัยพระ
 ที่นั่ง ประคัยอาคันพระพุทธรเจ้าก็ได้แล

ขุนอินทรา เจ้าเมืองนครศรีธรรมราช บอกไว้ว่า
 เกิมได้ นางกฤษณาแลนางทองมุก แลลูกหลาน
 หลิงชายทั้งบ้านอยู่เมืองไชยา มีลูก.....

...(พระบัลลังก์) ผูกเป็นส่วยขึ้นพระคลังหลวง ๑๐๐
กระบอก แลกระบอกสนานถ้วยลูก ๕ ๐๐ แท้แล้ว
ให้ซื้อรักที่ฉลุแล นางทองสมุกแลนางกฤษณา.....

(สิ้นฉบับเท่านี้)

โรงพิมพ์

พรหม

พรหม